

Η ΕΞ ΑΜΜΟΥ ΒΡΟΧΗ.

Τὰ τῆς ἀτμοσφαιρας φαινόμενα πρὶν ἔτι ἐξηγηθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, ὑπῆρξαν ἡ πηγὴ τῆς δεισιδαιμονίας, ἣν κατὰ μέγα μέρος εἰσκόμεν εἰς τὸν λαόν. Αἱ δεισιδαιμονίαι αὗται, ἐφελκύνονται τὴν προσηχὴν ἐκάστου ἐπὶ πάσης ἐκτάκτου ἐμφανίσεως, διήγειρον τέλος τῶν πρώτους παρατηρητὰς, οἵτινες ἠδυνήθησαν διὰ τῆς ἐπιστήμης νὰ ἐξηγήσωσι ταύτας.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ βεβαίως ὅτι οἱ ἀρχαῖοι, ὧν ἡ μυθολογία ἅπαντα ἐβασίλευτο ἐπὶ διαρκῶν σχέσεων τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τῆς γῆς, τῆς ἀνοικτῆς ζώνης τῆς ἀτμοσφαιρας, ἐν ἧ' διητῶντο οἱ θεοὶ, μετὰ τῆς μέσης ζώνης, ἐφ' ἧς κατέβαινον ἀδιαλείπτως, οὐδεὶς, λέγω, ἀγνοεῖ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐθεώρουν τὰ διάφορα μετέωρα ὡς μυστηριώδη σημεῖα τῆς ἐσχίστης τῶν θεῶν καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς θελήσεώς των. Οἱ Σίναϊ, οἵτινες ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων προσέχουσιν ἐπὶ τῶν οὐρανοῦ φαινομένων, προσπαθοῦσι νὰ ἐξάξωσιν ἐκ τούτων ἀκόμη καὶ σήμερον προμαντεύσεις εὐτυχίας ἢ δυστυχίας.

Ὁ ἀπέραντος σωρὸς χαλίκων, ὅστις καλύπτει εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ροδανοῦ τὴν μεγάλην πεδιάδα τοῦ Cran, καὶ ὅστις κατὰ τινὰς μέρη ὡς π. γ. ὁ κ. Ch. Martius λέγει, εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν παγετῶν κατὰ τινὰς δὲ, ὅπερ καὶ ὀρθώτερον, ἀτμοσφαιρικοῦ φαινομένου, ἐγένετο ἀφορμὴ διαφόρων μυθολογικῶν ἐξηγήσεων. Κατὰ τὸν Αἰσχύλου ἡ συσσώρευσις αὕτη τῶν χαλίκων εἶναι αἱ μαρτυρίαι τῆς ἐκτελέσεως προρρηθείας τινος περὶ τοῦ ἀπελευθερωθέντος Προμηθέως. Ὁ Ἡρακλῆς ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ Καυκάσου διὰ τὸν κῆπον τῶν Ἑσπερίδων, ἐσταματήθη ὑπὸ τῶν Λιγυριέων καὶ ἤρχισε τὸν πόλεμον κατ' αὐτῶν ὅτε δὲ ἐπλησίαζε νὰ νικηθῇ, ὡς ἐκ τῆς πληθύσεως αὐτῶν, ὁ Ζεὺς ἔφρυσεν βροχὴν ἐκ λίθων καὶ κατέστρεψεν αὐτούς, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα πεδίου τοῦ Ἡρακλέους (Campus Herculeus) ὅπερ ἔφερε τὸ Cran κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους.

Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει ὅτι τὸ προηγούμενον ἔτος τῆς ἤτης τοῦ Κράσσου ὑπὸ τῶν Παρθῶν (τὸ 54 ἔτος π. Χ.) ἔπεσον εἰς τὴν Λευκανίαν (σήμερον Βασιλικίαν) βροχὴ ἐκ σμικροτάτων τεμαχίων σιδήρου.